

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 1T/64/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614010264
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Radoslav Smatana, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2016:3614010264.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudcom Mgr. Radoslavom Smatanom, PhD. v trestnej veci proti obžalovanej O. X., pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29.06.2016, takto

rozhodol:

Obžalovaná

O. X., nar. XX.XX.XXXX v X., trvale bytom K.,
Q. XXXX/XXX, zamestnaná, vydatá,

je vinná, že:

dňa 14.11.2006 v Partizánskom v areáli bývalých ZDA, v prevádzke firmy V. si požičala sumu 350.000,- Sk od majiteľa V., ktorému ako účel pôžičky uviedla nákup materiálu pre vlastné podnikanie s tým, že peniaze vráti ten istý deň o niekoľko hodín, avšak už pri prevzatí peňazí vedela, že ich nepoužije na deklarovaný účel a nevráti ich v dohodnutom termíne, lebo ich následne poskytla tretej osobe za účelom ich zhodnotenia, ku ktorému ale nedošlo a doposiaľ ich nevrátila, čím svojim konaním spôsobila V. škodu vo výške 350 000,- Sk, teda 11.617,87 €,

t e d a :

na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatila tým, že uviedla niekoho do omylu a spôsobila tak na cudzom majetku väčšiu škodu,

čím spáchala:

prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j/ Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanej výkon trestu odňatia slobody podmienčne odkladá na skúšobnú dobu vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske podal dňa 25.11.2014 obžalobu na obvinenú O. X. pod č.k. Pv 200/08/3305-72 pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 14.11.2006 v Partizánskom v areáli bývalých ZDA, v prevádzke firmy V. si požičala sumu 350.000,- Sk od majiteľa V., ktorému ako účel pôžičky uviedla nákup materiálu pre vlastné podnikanie s tým, že peniaze vráti ten istý deň o niekoľko hodín, avšak už pri prevzatí peňazí vedela, že ich nepoužije na deklarovaný účel a nevráti ich v dohodnutom termíne, lebo ich následne poskytla tretej osobe za účelom ich zhodnotenia, ku ktorému ale nedošlo a doposiaľ ich nevrátila, čím svojim konaním spôsobila V. škodu vo výške 350 000,- Sk, teda 11.617,87 €.

Okresný súd Partizánske pod č.k. 1T/64/2014-154 dňa 05.02.2015 vydal vo veci trestný rozkaz, ktorým obžalovanej podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j/ Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, výkon ktorého jej podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Trestného zákona podmienienečne odložil na skúšobnú dobu vo výmere 16 mesiacov. Proti trestnému rozkazu podala obžalovaná v zákonnej lehote odpor.

Súd vykonal hlavné pojednávanie dňa 27.01.2016 a 29.06.2016 v neprítomnosti obžalovanej (avšak za účasti ňou zvoleného obhajcu), nakoľko boli splnené podmienky pre konanie hlavného pojednávania v jej neprítomnosti tak, ako to predpokladá zákon v ustanovení § 252 ods. 2 Trestného poriadku, pretože riadne a včas predvolaná obžalovaná sa na hlavné pojednávania v uvedené dni nedostavila, pričom bola náležite poučená o možnosti konať v jej neprítomnosti, (obžalovaná písomným podaním zo dňa 27.06.2016 súhlasila s konaním hlavného pojednávania dňa 29.06.2016 v jej neprítomnosti, ale za účasti jej obhajcu), teda boli splnené podmienky uvedené v § 252 ods. 2 Trestného poriadku.

Súd na hlavnom pojednávaní dňa 27.01.2016 a 29.06.2016 vykonal dokazovanie prečítaním zápisnice o výsluchu obvinenej zo dňa 16.09.2014 (č.l. 25-28) za splnenia podmienok podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku, výsluchom poškodeného V., svedkov J. Q., J. V., F. X., prečítaním zápisníc o výsluchu svedkov J. A. (zo dňa 21.10.2014, č.l. 99-100) a F. K. (zo dňa 08.10.2014, č.l. 62-63) za splnenia podmienok podľa § 263 ods. 2 Trestného poriadku a oboznámením ostatného spisového materiálu (výpis zo živnostenského registra z č.l. 38-39, ftc pokladničné doklady č.l. 44, rozsudok OS Topoľčany č.k. 1T/17/2010-1670 zo 06.02.2014 č.l. 112-118, rozsudok KS v Nitre č.k. 2To/27/2014-1711 z 09.04.2014 č.l. 119-125, návrh na vydanie PR z č.l. 126-127, platobný rozkaz OS Partizánske z 23.02.2010 č.k. 20Ro/268/2009-31 z č.l. 129, rozsudok OS Topoľčany č.k. 4C/132/2010-66 zo dňa 20.08.2010 č.l. 134-135, uznesenie OS Topoľčany o zrušení platobného rozkazu č.l. 136, platobný rozkaz OS Topoľčany z č.l. 137, výpis zo ŽR z č.l. 140, výpis z evidencie priestupkov z č.l. 141, správa o povesti z č.l. 142, trestný rozkaz z č.l. 154-157, odpor z č.l. 160-161, lekárske správy z č.l. 202-205, písomné vyjadrenie z č.l. 216-217, návrh na odňatie a prikázanie veci z č.l. 292-294, uznesenie NSSR z č.l. 322-323, vyjadrenie obžalovanej z č.l. 333-334, žiadosť z č.l. 346-347, vyjadrenie poškodeného z č.l. 348, návrh obžalovanej z č.l. 357-358, podanie obžalovanej z č.l. 359-361, lustrácia v RP z č.l. 362, lustrácia v STA z č.l. 363, odpis z RT z č.l. 364 a zistil nasledovný skutkový stav.

Z prečítanej výpovede obžalovanej v zmysle § 258 ods. 4 Trestného poriadku z prípravného konania zo dňa 16.09.2014 po vznesení obvinenia súd zistil, že obžalovaná poprela spáchanie skutku kladeného jej obžalobou za vinu. Uviedla, že dňa 14.06.2006 si požičala od svojho švagra V. K. sumu vo výške 300 000 Sk pre F. X., ktorá ju informovala o výhodnom a rýchlom zhodnotení peňazí a bola prítomná pri preberaní peňazí. F. X. o tomto zhodnotení peňazí informovala aj V. K. a vzhľadom na to, že tento nepoznal F. X., povedal, že pokladničný blok vystaví na meno obžalovanej, nakoľko sú rodina. Obžalovaná verila F. X. o výhodnosti tejto transakcie a preto sa so švagrom dohodli, že na pokladničnom bloku uvedú sumu 350 000 Sk. Rozdiel medzi požičanou sumou a sumou na pokladničnom doklade mal byť zisk z transakcie, ktorý mu bude vrátený aj s pôžičkou. Potom obžalovaná s F. X. išli za p. Q. do Topoľčian, od ktorej mala X. všetky informácie o tejto výhodnej transakcii, kde peniaze obžalovaná osobne odovzdala p. Q.. Poprela, že by išlo o pôžičku na materiál pre jej podnikanie. Na otázku prokurátora dokedy sa zaviazala vrátiť K. požičané peniaze uviedla, že ak si dobre pamätá, tak sa malo jednať o dva až tri dni. Na otázku aký bol pri jednaní o pôžičke u K. uvedený dôvod pôžičky obžalovaná uviedla, že si nepamätá.

Poškodený V. K. na hlavnom pojednávaní uviedol, že ho obžalovaná požiadala o pôžičku vo výške 350.000 Sk. Obžalovaná volala viac krát, poškodený jej to zo začiatku odmietol s tým, že je to veľa peňazí. Nakoľko bola neodbytná, vyvolávala aj manželke, pričom ich ubezpečovala, aby sa nebáli, tak sa po pár dňoch s manželkou rozhodli, že jej pôžičku poskytnú. Bolo to asi 14.11., keď prišla obžalovaná

za poškodeným do firmy aj s p. X., nachystal jej peniaze a vypísal príjmový aj výdavkový pokladničný doklad, ktoré obžalovaná vlastnoručne podpísala, obžalovaná prebrala peniaze, čoho svedkom bola p. X.. Potom obžalovaná odišla s tým, aby sa nebáli, že im to vráti, keď sa bude dať aj do 6 hodín, na čo jej poškodený povedal, že mu to stačí aj zajtra, resp. keď bude mať peniaze ako sľúbila. Dni ubiehali, ubehol týždeň a obžalovaná sa neozývala. Poškodený ju vyzval telefonicky, čo sa deje, ale obžalovaná to stále naťahovala asi 2 týždne a potom sa jej poškodený spýtal, kde dala peniaze, načo sa mu obžalovaná priznala, že peniaze dala p. Q.. Obžalovaná zoznámila poškodeného s p. Q. a uviedla mu, že táto robí s financiami, vie vybaviť výhodné pôžičky, tak aj poškodený jej poskytol peniaze, pričom s ňou podpísal zmluvu. Na otázku prokurátora poškodený uviedol, že účelom pôžičky bolo súrne dokončenie zákazky, na materiál. Lehota na vrátenie peňazí nebola presne určená, malo to byť čo najskôr. Aj obžalovaná mu povedala, že to bude čo najrýchlejšie. Žiadne úroky si nedohodli. Na otázku prokurátora, či podnikol nejaké kroky na vymoženie peňazí poškodený uviedol, že to dal na súd na vydanie platobného rozkazu, tiež dal na obžalovanú trestné oznámenie. Bol vydaný aj platobný rozkaz, ktorý je právoplatný. Peniaze však nevymohol. S tvrdením obžalovanej, že dostala len 300.000 Sk poškodený nesúhlasil. Na otázku obhajcu na čo bola pri preberaní peňazí aj p. X. poškodený uviedol, že prišli spolu ale on si myslel, že príde len obžalovaná, predtým ju poškodený nepoznal.

Svedkyňa J. Q. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaná vystupovala v jej trestnej veci ako poškodená. S obžalovanou sa spoznala tak, že sa najskôr poznala v roku 2006 s p. V., ktorý od nej požadoval peniaze, ktoré by vedel zúročiť. Mala nejaké peniaze z vyporiadania BSM, pričom jej V. uviedol, že tie peniaze vie zúročiť. Požadoval od nej viac peňazí, tak svedkyňa najskôr oslovila kolegyňu p. U. a potom aj p. X., ktorá poznala obžalovanú. P. X. žiadala od obžalovanej sumu 350.000 Sk, ktorá túto sumu nemala, tak si ju požičala od manželov K., o čom má vedomosť. Keď táto suma prišla, tak svedkyňa ju priamo pred obžalovanou odovzdala p. V.. Svedkyňa vedela, že obžalovaná si mala tieto peniaze požičať od manželov K., čo jej povedala priamo obžalovaná. Nevedela uviesť, za akých podmienok si obžalovaná požičala peniaze od manželov K., keďže pri tom nebola. Obžalovaná si požičala peniaze od viacerých ľudí a tieto dávala p. V.. Manželia K. si najali vymáhačskú firmu p. A., ktorý ich prepadol v byte svedkyne v Topoľčanoch a svedkyňa následne na to odišla do Prahy. Svedkyňa sa s p. K. poznala aj osobne tak, že p. K. poskytol osobne 800.000 Sk, ktoré na jeho aute odviezli priamo p. V. za účelom zhodnotenia peňazí.

Svedok J. V. na hlavnom pojednávaní uviedol, že s obžalovanou sa spoznal cez p. Q.. Obžalovaná mala s p. Q. nejaké obchody a takto sa spoznali. Svedok poprel, že by od obžalovanej preberal nejaké peniaze. Pri odstraňovaní rozporov vo výpovedi prokurátorom svedok uviedol, že od obžalovanej žiadne peniaze osobne nebral, peniaze bral len od p. Q.. Svedok uviedol, že komunikoval len s p. Q.. Svedok mal vedomosť o tom, že peniaze pochádzajú aj od manželov K., toto vedel od Q.. Na otázku súdu svedok uviedol, že má vedomosť o tom že obžalovaná si mala požičať od manželov K. sumu 2.000.000 Sk, toto vedel od Q..

Svedkyňa F. X. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovanú už pozná dlhšie, istí čas robili spolu v jednej poisťovni a predtým aj na Okresnom stavebnom bytovom družstve Topoľčany. Keď začali robiť v poisťovni, obžalovaná ju požiadala ako svedka, aby išla s ňou prebrať peniaze k p. K.. Tam ich prerátali, podpísala mu príjmový doklad, zobrala svedkyňu späť do Topoľčian a ich cesty sa rozišli. Na otázku prokurátora uviedla, že si požičala asi 300.000 - 350.000 Sk, presne si už nevedela spomenúť. Poškodenému uviedla, že je to na zakúpenie materiálu, že má na ruke výhodné zakúpenie materiálu, lebo vtedy ešte podnikala v pracovných odevoch, šila. Až neskoršie vyšlo najavo, že peniaze išli p. Q., ktorá ich postúpila p. V.. Svedkyňa uviedla, že zo začiatku to nevedela, až potom sa to dozvedela. S ňou obžalovaná neriešila, že peniaze budú zhodnotené prostredníctvom p. Q.. Na otázku prokurátora k lehote vrátenia peňazí svedkyňa uviedla, že to bola lehota pár dní. Na otázku obhajcu uviedla, že obžalovaná sa s p. Q. spoznala cez ňu. Svedkyňa poprela, že by obžalovaná požičiavala peniaze od K. pre ňu. Pri odstraňovaní rozporov vo výpovedi prokurátorom svedkyňa uviedla, že mohlo to tak byť, že K. požičal obžalovanej 350.000 Sk, už si tým v súčasnosti nie je istá. Na otázku poškodeného svedkyňa uviedla, že už si nepamätá, či ona peniaze prerátavala.

V zmysle § 263 ods. 2 Trestného poriadku bola prečítaná zápisnica o výsluchu svedka J. A. z prípravného konania po vznesení obvinenia (č.l. 99-100) zo dňa 21.10.2014. Uviedol, že ho koncom roku 2006 kontaktoval p. K. za účelom vymoženia pohľadávky voči p. Q. vo výške 2.000.000 Sk a vzhľadom k tomu, že svedok v tejto oblasti podnikal, tak na základe splnomocnenia súhlasil s vymožením tejto

pohľadávky. Na základe tohto splnomocnenia p. Q. navštívil v jej byte v Topolčanoch a zisťoval, čo spravila s požičanými peniazmi od p. K., avšak p. Q. sa rozplakala a svedok sa od nej nič nedozvedel. V byte s ňou bol aj p. V., ktorý mu povedal, že požičané peniaze sa snaží zhodnotiť, pričom na dokončenie operácie mu chýba ešte 150.000 Sk. Preto požiadala aj svedka, aby skúsil od K. vybaviť tieto peniaze a on sa pokúsil vybaviť za pár dní prvý milión, ktorý by im vrátil. Svedok potom z bytu odišiel, pričom skutočne požiadala p. K. o uvedenú sumu, ktorú mu on zabezpečil a on ju bol odovzdať osobne p. Q.. Nakoniec však žiadne peniaze V. nezohnal, takže K. nedostali nič. Svedok už potom nemohol nájsť kontakt ani na p. Q., ani na V., pričom potom ako im dal 150.000 Sk, sa niekde schovali a nebolo možné ich osobne nikde zastihnúť. Nakoľko svedkova firma nezabezpečila žiadne peniaze, tak p. K. podal na súd návrh na vydanie platobného rozkazu. Svedok sa už potom s p. Q. nestretol, bol s ňou v tom čase asi dvakrát a potom sa stretli až na pojednávaní na súde, kde boli spoločne s V. odsúdení. Na otázku vyšetrovateľa, či svedok pri návšteve dostal od V. nejaké peniaze tento uviedol, že žiadne peniaze mu nedal a ani on sám si žiadne nezobral, nakoľko mu p. Q. povedala, že sa v byte žiadne peniaze nenachádzajú, teda žiadne peniaze od nich nevyzobral a teda ani žiadne peniaze nemohol p. K. vrátiť. Jeho tvrdenie dokazuje aj platobný rozkaz, ktorý neskôr voči nemu K. uplatnil.

V zmysle § 263 ods. 2 Trestného poriadku bola prečítaná zápisnica o výsluchu svedka F. K. z prípravného konania po vznesení obvinenia (č.l. 62-63) zo dňa 08.10.2014. Uviedla, že dňa 14.11.2006 prišla k ním do firmy v Partizánskom jej sestra (obžalovaná) za účelom požičania peňazí. Požičaniu peňazí predchádzali neustále žiadosti obžalovanej o pôžičku, kde nakoniec aj na základe intervencie svedkyne sa svedkyňa s manželom rozhodli jej peniaze požičať. Údajne potrebovala peniaze na nákup materiálu do svojej firmy, preto sa dostavila dňa 14.11.2006 do firmy poškodeného, kde jej poškodený požičal finančné prostriedky vo výške 350.000 Sk. Obžalovaná uviedla, že peniaze do niekoľkých hodín vrátil. Obžalovaná však nešpecifikovala tovar, ktorý potrebovala kúpiť. Svedkyňa aj napriek tomu, že poškodený povedal obžalovanej, že sa nemusí ponáhľať s vrátením peňazí, jej o niekoľko hodín volala, pričom obžalovaná jej povedala, že peniaze nemá. Volala jej aj na druhý deň, avšak s rovnakým výsledkom, preto svedkyňa začala o vrátení peňazí obžalovanou pochybovať. Neustále obžalovanej volala, kedy im bude môcť peniaze vrátiť, avšak žiadne im zatiaľ nevrátila. Až neskôr sa svedkyňa dozvedela, že mala dať peniaze p. Q., ktorá mala peniaze výhodne zúročiť. Preto sa aj spýtala obžalovanej, či je to pravda, pričom jej potvrdila, že je to pravda. Táto skutočnosť svedkyňu prekvapila, lebo obžalovaná ju a jej manžela vlastne oklamala a peniaze použila na iný účel ako povedala im. Išlo o firemné peniaze z firmy poškodeného. Svedkyňa pri samotnej pôžičke prítomná nebola, avšak o všetkom vedela, keďže obžalovaná o pôžičku prosila aj ju a zároveň manžel jej o odovzdaní peňazí obžalovanej všetko povedal. Preto sa dozvedela, že pri prevzatí peňazí bola prítomná p. X.. O prevzatí peňazí vystavil manžel obžalovanej výdavkový pokladničný doklad, ktorý svedkyňa aj neskôr videla a tento obžalovaná podpísala. Neskôr s manželom zistili, že obžalovaná dala ich peniaze p. Q., ktorá ich mala výhodne zúročiť, čo sa však nestalo. Q. minula peniaze na vlastné účely s J. V., za čo boli aj právoplatne odsúdení. Manžel podal na OS Topolčany žiadosť o vydanie platobného rozkazu na Q., pričom súd rozhodol, že Q. je povinná manželovi zaplatiť sumu vo výške 92.942,97 € s príslušenstvom. Svedkyňa tiež uviedla, že ako sa dozvedeli, že obžalovaná dala Q. peniaze za účelom ich výhodného zúročenia, tak aj ona s manželom sa rozhodla dať nejaké peniaze za týmto účelom p. Q., o ktoré neskôr tiež prišli. Záverom uviedla, že vedela aj o tom, že manžel požiadala o vymoženie pohľadávky p. A. z Partizánskeho, ktorý prisľúbil peniaze nejakým spôsobom vymôcť od Q., avšak žiadne peniaze nevybavil a práve naopak ešte od nich vypýtal sumu 150.000 Sk, ktoré nevrátil a manžel postúpil celú vec na súd.

Z výdavkového a príjmového pokladničného dokladu zo dňa 14.11.2006 (č.l. 128) vyplýva, že obžalovaná prijala od poškodeného V. K. sumu 350.000 Sk, pričom ako účel platby je uvedená pôžička. Na týchto dokladoch sa nachádzajú aj podpisy poškodeného i obžalovanej.

Platobným rozkazom Okresného súdu Partizánske č.k. 20Ro/268/2009-31 zo dňa 23.02.2010 bola obžalovaná zaviazaná, aby do 15 dní od doručenia platobného rozkazu zaplatila navrhovateľovi (poškodenému V. K.) sumu 11.617,87 € spolu s príslušenstvom. Proti tomuto platobnému rozkazu obžalovaná nepodala odpor.

Z výpisu zo živnostenského registra (č.l. 140) vyplýva, že obžalovaná mala od 21.10.1992 otvorenú živnosť s rôznymi predmetmi podnikania (výroba pracovných odevov a rukavíc, sprostredkovanie obchodu s rozličným tovarom, veľkoobchod s rozličným tovarom, maloobchod s rozličným tovarom okrem potravín, vedenie účtovnej evidencie), pričom činnosť ukončila dňa 09.06.2004. Následne dňa

01.09.2006 si otvorila živnosť s predmetom podnikania ekonomické a finančné poradenstvo a činnosť ukončila dňa 30.06.2007.

Rozsudkom Okresného súdu Topoľčany č.k. 1T/17/2010-1670 zo dňa 06.02.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č.k. 2To/27/2014-1711 zo dňa 09.04.2014 boli obžalovaní J. Q. a J. V. uznaní vinnými z obzvlášť závažného zločinu podvodu spáchaného v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Trestného zákona, pričom súd ich zaviazal v zmysle § 287 ods. 1 Trestného poriadku k náhrade škody (okrem iných) i poškodenej O. X. vo výške 74.752,71 € a O. X. bola v zmysle § 288 ods. 2 Trestného poriadku so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie.

Uznesením zo dňa 29.02.2016 č.k. 6Ndt/5/2016 Najvyšší súd Slovenskej republiky na návrh obžalovanej na odňatie a prikázanie veci podľa § 23 ods. 1 Trestného poriadku predmetnú trestnú vec vedenú na tunajšom súde pod sp. zn. 1T/64/2014 tomuto súdu neodňal.

Z odpisu z registra trestov obžalovanej súd zistil, že táto nebola doposiaľ súdne trestaná. Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov vyplýva, že obžalovaná bola doposiaľ 1 krát postihnutá za priestupok v zmysle § 22 ods. 1 písm. k/ Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (platené parkovanie).

Na základe vykonaného dokazovania postupom v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku posudzujúc každý vykonaný dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti, dospel súd k záveru, že obžalovaná sa dopustila predmetného skutku, ktorý sa jej obžalobou kladie za vinu. Obžalovaná spáchanie predmetného skutku poprela v prípravnom konaní, na súde vypočutá nebola. Súd sa v zmysle § 258 ods. 4 Trestného poriadku oboznámil s jej výpoveďou z prípravného konania po vznesení obvinenia, pričom obžalovaná uviedla, že si požičala len sumu 300.000 Sk pre F. X., o čom bol poškodený informovaný, ktorý keďže Magdalénu Palušovú nepoznal, pokladničný blok vystavil na obžalovanú. Suma uvedená na doklade bola 350.000 Sk a rozdiel mal byť zisk poškodeného. Vina obžalovanej však bola preukázaná výpoveďou poškodeného V. K., ako i svedkyne F. X. a nepriamo i výpoveďou svedkov J. Q., J. V. a F. K.. Poškodený uviedol, že obžalovaná si od neho požičala sumu 350.000 Sk, pričom ako účel pôžičky mu uviedla kúpu materiálu (až neskôr mu priznala, že peniaze odovzdala za účelom ich zhodnotenia ďalším osobám) a peniaze sa obžalovaná zaviazala vrátiť čo najskôr. Túto skutočnosť potvrdila aj svedkyňa F. X., ktorá bola prítomná pri tomto úkone, pričom svedkyňa tiež uviedla, že účel pôžičky bol na zakúpenie materiálu pre podnikanie obžalovanej. I svedkyňa Q. potvrdila, že vedela priamo od obžalovanej, že si táto požičala od poškodeného sumu 350.000 Sk. Tiež svedkyňa F. K. potvrdila, že obžalovaná si požičala od poškodeného sumu 350.000 Sk s tým, že peniaze vráti do niekoľko hodín, túto informáciu mala od poškodeného. Vina obžalovanej vyplýva aj z ďalších dôkazov, a to z výdavkového a príjmového pokladničného dokladu zo dňa 14.11.2006, ako i z platobného rozkazu OS Partizánske zo dňa 23.02.2010 a z výpisu zo živnostenského registra obžalovanej. Na základe týchto dôkazov súd ustálil skutok tak, ako je uvedený v obžalobe, pričom pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu skutku, tento bol správne právne kvalifikovaný ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, keďže obžalovaná uviedla poškodeného do omylu tým, že mu ako účel pôžičky uviedla nákup materiálu, pričom vedela, že peniaze na nákup nepoužije, tieto chcela použiť na ich zhodnotenie za účelom dosiahnutia zisku a spôsobila tak na cudzom majetku väčšiu škodu. Pokiaľ ide o subjektívnu stránku, obžalovaná konala v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a/ Trestného zákona.

V súvislosti s písomnými podaniami obžalovanej a s jej tvrdeniami, že ona bola sama poškodenou a že tunajší súd koná vo veci, o ktorej už bolo právoplatne rozhodnuté OS Topoľčany č.k. 1T/17/2010-1670 zo dňa 06.02.2014 v spojení s KS v Nitre č.k. 2T/27/2014-1711 z 05.04.2014, kde boli uznaní vinnými J. Q. a J. V. a ona bola súdom uznaná ako poškodená súd konštatuje (ako o tom už obžalovanú aj písomne informoval na č.l. 225), že v danom prípade nešlo o prekážku veci rozhodnutej (res iudicata), keďže nebola zachovaná či už totožnosť osoby obžalovaného, ani totožnosť skutku. Skutočnosť, že obžalovaná v konaní vyššie uvedenom na OS Topoľčany vystupovala v procesnom postavení poškodeného nevyklučuje skutočnosť, že v danom prípade mohla byť sama páchatelom trestného činu, ako to vyplynulo z vykonaného dokazovania. Pokiaľ išlo o námietku obžalovanej o vylúčení samosudcu pre zaujatosť, súd o tejto ani nekonal s poukazom na § 32 ods. 6 Trestného poriadku, keďže túto vyhodnotil len ako námietku procesného postupu sudcu v prebiehajúcom konaní, čo vyplýva z jej obsahu (obsahu podania). Obžalovaná nijak nekonkretizovala dôvody na vylúčenie sudcu, ako to predpokladá § 31 ods. 1 Trestného poriadku.

Pri rozhodovaní o treste u obžalovanej súd vychádzal zo zásad pre ukladanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona zohľadňujúc spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a osobu páchatela, jeho pomery ako aj možnosti jeho nápravy.

Pri ukladaní trestu súd postupoval v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona, pričom u obžalovanej zistil jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j/ Trestného zákona (viedla pred spáchaním trestného činu riadny život) pri neexistencii žiadnej priťažujúcej okolnosti. V zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona došlo k zníženiu hornej hranice trestnej sadzby o 1/3 (upravená trestná sadzba 12 až 44 mesiacov) Vzhľadom na osobu páchatela a na možnosti jeho nápravy, ako aj na povahu a následok spáchaného trestného činu dospel súd k záveru, že na dosiahnutie účelu trestu a na naplnenie jeho represívnej zložky ako i individuálnej, či generálnej prevencie, bude postačujúci aj trest odňatia slobody na spodnej hranici upravenej trestnej sadzby (12 mesiacov) s podmieneným odkladom a s určením primeranej dĺžky skúšobnej doby (12 mesiacov). Tento trest súd považuje sa dostačujúci, a to aj s prihliadnutím na skutočnosť, že obžalovaná doposiaľ nebola súdne trestaná.

Nakoľko bola obžalovaná v civilnom konaní platobným rozkazom Okresného súdu Partizánske č.k. 20Ro/268/2009-31 zo dňa 23.02.2010 zaviazaná, aby do 15 dní od doručenia platobného rozkazu zaplatila navrhovateľovi (poškodenému V. K.) sumu 11.617,87 € spolu s príslušenstvom a túto sumu si ako škodu uplatnil poškodený aj v predmetnom trestnom konaní, súd o ním uplatnenom nároku nerozhodoval, keďže tento už mu bol priznaný v občianskom súdnom konaní.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 (pätnásť) dní od oznámenia rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku).